

Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	3CoPr/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1322205010
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Bolebruch
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2024:1322205010.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Miroslavy Saxovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobkýň: X/ M. U., G.. XX.X.XXXX, X/ K.. T. U.Á., G.. X.X.XXXX, obidve L. L. XXX, obidve zastúpené advokátom: B.. M. C., Q.. K. X, P., proti žalovanému: E., Q..A., T.: XX XXX XXX, R. na C. XX, K., zastúpený: I., A..P..U., T.: XX XXX XXX, W. X, K., a O. L. A..P..U., T.: XX XXX XXX, W. X, K., za účasti intervenienta na strane žalovaného: A. O., O. K., T.: XX XXX XXX, XX. Q. X-XX, K., zastúpený advokátkou: B.. V. C., G.. K. C. X, K., o určenie miery zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri smrteľnom pracovnom úraze zamestnanca, na odvolanie intervenienta proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 23.4.2024, č.k. B3-21Cpr/13/2022-175, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že intervenientovi priznáva proti žalobkyniam 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov konania.

Intervenientovi priznáva proti žalobkyniam 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie (I.) a žalovanému a intervenientovi nepriznal proti žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania (II.).

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyne sa žalobou doručenou súdu dňa 27.10.2022 domáhali určenia miery zodpovednosti žalovaného ako zamestnávateľa za škodu pri smrteľnom pracovnom úraze, ktorý sa stal dňa 19.7.2021 zamestnancovi T. U., nar. X.X.XXXX, naposledy L. L. XXX, v rozsahu 100 %.

3. Nakoľko žalobkyne 1/ a 2/ podaním doručeným súdu dňa 17.4.2024 vzali žalobu pred prvým pojednávaním v celom rozsahu späť z dôvodu, že stav veci zle znášajú, súd prvej inštancie, za súčasnej aplikácie § 144, § 145, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), konštatujúc, že súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, konanie zastavil.

4. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, ktorí procesne nezavinili zastavenie konania, náhradu trov konania proti žalobkyniam 1/ a 2/ nepriznal, nakoľko žalovaný náhradu trov konania nežiadal priznať.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým nebol intervenientovi priznaný nárok na náhradu trov konania, podal odvolanie intervenient a žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať mu proti žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolanie odôvodnil tým, že v zmysle § 262 ods. 1 a § 257 súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ex offo, a teda aj bez návrhu; nie je preto správny záver súdu prvej inštancie nepriznať mu náhradu trov

konania z dôvodu, že o to žalovaný nežiadal. Dodal, že o späťvzatí žaloby nemal ani vedomosť a voči súdu neučinil žiadny procesný úkon, ktorým by sa nároku na náhradu trov konania vzdal.

6. Žalobkyne 1/ a 2/ ani žalovaný sa k odvolaniu intervenienta písomne nevyjadrili.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie intervenienta bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

8. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovanému a intervenientovi, ktorí procesne nezavinili zastavenie konania, proti žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zohľadnil výslovnú požiadavku žalovaného náhradu trov konania mu nepriznať. Vo vzťahu k intervenientovi však svoje rozhodnutie o náhrade trov konania neodôvodnil.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. V sporových konaniach vo všeobecnosti platí, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa uplatňuje zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu súdneho konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre riešenie otázky náhrady trov konania podstatné zistenie, ktorá zo sporových strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Procesné zavinenie sa posudzuje z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je možné nájsť súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (k tomu aj R 49/1993, tiež bod 15 nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 196/09).

11. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k intervenientovi, odvolací súd konštatuje, že vo všeobecnosti má nárok na náhradu trov konania aj intervenient, pričom tento sa primárne viaže na procesný úspech tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní intervenient zúčastňuje. Pre priznanie nároku na náhradu trov konania sa preto aj v tomto prípade uplatňuje zásada úspechu vo veci (§ 255 CSP), resp. zásada procesného zavinenia na zastavení konania (256 ods. 1 CSP). Intervenient v konaní vystupuje relatívne samostatne, a teda uplatňuje prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany samostatne, resp. so súhlasom strany, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje, ak s ňou netvorí nerozlučné spoločenstvo; má tiež právo dať sa v konaní zastúpiť advokátom. Vznikajú mu tak i samostatné trovy konania, na náhradu ktorých má v prípade úspechu procesnej strany, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje, nárok, rovnako ako úspešná strana. Keďže intervenient nepochybne nie je sporovou stranou, je súd povinný osobitne vyhodnotiť dôvod a iné okolnosti účasti intervenienta na konaní a jeho výdavky posúdiť prísnejšie, pokiaľ ide o zákonné kritériá vymedzené v § 251 CSP; uvedené však súd vyhodnocuje v konaní o výške náhrady trov konania (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.9.2022, sp. zn. IV. ÚS 442/2022).

12. V predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyne 1/ a 2/ vzali žalobu v celom rozsahu späť, čo odôvodnili tým, že stav veci zle znášajú. Nemožno teda dospieť k záveru, že by tak urobili pre správanie sa žalovaného v súlade so žalobným návrhom; súd prvej inštancie preto žalobkyniam 1/ a 2/ správne pričítal procesné zavinenie na zastavení konania. Žalovaný v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 18.4.2024 oznámil, že dňa 17.4.2024 prevzal list od právneho zástupcu žalobkýň 1/ a 2/ o tom, že žalobu vzali späť a z toho dôvodu požiadali o zastavenie konania, s ktorým úkonom žalovaný súhlasil. V podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 19.4.2024 doplnil, že sa vzdáva práva

na náhradu trov konania a požiadal súd uvedené zohľadniť, a teda žalovanému náhradu trov konania nepriznať. Z obsahu súdneho spisu však nevyplýva, že by bolo podanie žalobkyní 1/ a 2/, ktorým vzali žalobu v celom rozsahu späť, doručované aj intervenientovi; tento sa o späťvzatie žaloby dozvedel až z napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania. Pokiaľ sa žalovaný svojho nároku na náhradu trov konania vzdal, ktorej výslovnej požiadavke súd prvej inštancie vyhovel, odvolací súd uvádza, že nemožno takúto požiadavku zo strany žalovaného automaticky vzťahovať aj na intervenienta na strane žalovaného. Keďže intervenient v predmetnom konaní neprejavil vôľu vzdať sa nároku na náhradu trov konania, bol súd prvej inštancie povinný o jeho nároku na náhradu trov konania rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 CSP, a teda, zohľadniac, že žalovaný, popri ktorom sa intervenient zúčastňoval na konaní, zastavenie konania procesne nezavinil, priznať intervenientovi proti žalobkyniam 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd preto viazaný rozsahom odvolania zmenil v zmysle § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že intervenientovi priznal proti žalobkyniam 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov konania.

13. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že intervenientovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalobkyniam 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).